

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 515/2025
12.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „ШИЛОПРОМ“ ДОО Белотинац, Дољевац, чији је пуномоћник Вук Вуковић, адвокат из ..., против туженог „МЕГА ТРУК“ ДОО Нови Пазар, чији је пуномоћник Решад Плојовић, адвокат из ..., ради дуга, вредност предмета спора 708.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 130/25 од 24.04.2025. године, у седници одржаној дана 12.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 130/25 од 24.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Краљеву П 274/22 од 13.11.2024. године, у ставу првом изреке, остављено је на снази Решење о извршењу тог суда ИИВ 1020/21 од 21.11.2021. године којим је тужени обавезан да тужиоцу уплати: на име дуга за испоручену робу по рачуну-отпремници број 07/20 од 17.01.2020. године 708.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.02.2020. године, до исплате, на име накнаде за кашњење у испуњењу новчане обавезе 20.000,00 динара и на име трошкова извршног поступка 21.169,00 динара. У ставу другом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати 283.607,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 130/25 од 24.04.2025. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. У ставу другом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије, изјављене на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца поводом дуга туженог из уговорног односа, који има правну природу уговора о продаји робе, са припадајућом каматом, према достављеном рачуну и у складу са налазом и мишљењем судског вештака економско - финансијске и графолошке струке. Правноснажно је одлучено и о накнади за кашњење у испуњавању новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи туженог о недостатку пасивне легитимације, о томе у ком својству је законски заступник туженог потписао предметну фактуру и књижењу и попису предметног багера, свде се на погрешну оцену доказа и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, па нису релевантни и не представљају разлог за изјављивање посебне ревизије. Такође, посебном ревизијом се не указује на постојање различитих судских одлука или неуједначености судске праксе поводом поступака у истим, или сличним чињенично - правним ситуацијама.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС 72/11...10/23 – др. закон) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 480. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да ако у одредбама ове главе није другачије прописано у поступку у привредним споровима сходно се примењују остале одредбе овог закона. Према одредби чл. 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија.

Према одредби члана 487. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11...10/23 – др. закон) у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је у предлогу за извршење од 16.11.2021. године, који се сада сматра тужбом, означио вредност предмета спора која не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку. Зато изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у другом ставу изреке решења.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић